

בש"פ 6203/19 - מדינת ישראל נגד אא"א

בבית המשפט העליון

בש"פ 6203/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העוררת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

אא"א

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בנצרת ב-מ"ת
64801-06-19 מיום 10.9.2019 ומיום 19.9.2019
שניתנו על ידי כב' סגנית הנשיא א' הלמן

תאריך הישיבה:

כ' באלול התשע"ט (20.9.2019)

בשם העוררת:

עו"ד מריה ציבלין

בשם המשיב:

עו"ד יהלישפרלינג

החלטה

1. לפני ערר עלהחלטות בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת א' הלמן) ב-מ"ת 64801-06-19 מיום 10.9.2019 ומיום 19.9.2019, בגדרן דחה בית המשפט את הבקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו מאחורי סורג וברית, ותחת זאת הוחלט כי יהא נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (כלפי בת זוג); תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש; תקיפת בן זוג בנסיבות מחמירות; איומים; כליאת שווא; וכן היזק לרכוש במזיד –הכל לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. על פי המפורט בכתב האישום, בחמש השנים שקדמו להגשת כתב האישום, לסירוגין, היו המשיב והמתלוננת בני זוג.

בשנתיים האחרונות לתקופה זו, נהג המשיב להשפיל את המתלוננת, להטיל עליה פחד ואימה, וכן נהג לאיים עליה כי יפגע בה אם תגיש נגדו תלונה במשטרה. בנוסף, תקף המשיב את המתלוננת במספר הזדמנויות, כמפורט להלן:

כחצי שנה עובר להגשת כתב האישום, העיר המשיב למתלוננת כי הבגד שלבשה היה "צמוד מדי". כתוצאה מכך, השניים התווכחו, ובעקבות כך הכה המשיב את המתלוננת במכת אגרוף בבטנה וסטר לה בפניה. בהמשך אותו יום שאל המשיב את המתלוננת מדוע פניה "זועפת", ומשתובתה לא הייתה לרוחו, משך אותה בחוזקה בידה ודחף אותה לעבר הכביש.

כחודש לאחר מכן, בעט המשיב בברכה השמאלית של המתלוננת, וכתוצאה מכך נגרמה לה נפיחות ברגל שמאל, אובחן אצלה "תפליט תוך מפרקי בכמות בינונית", והיא נזקקה לטיפול רפואי בבית חולים. בחלוף כשלושה חודשים, במהלך וויכוח בין השניים, הכה המשיב פעם נוספת את המתלוננת במכת אגרוף לבטנה וסטר בפניה.

ביום 15.9.2019 שאלה המתלוננת את המשיב האם היא יכולה להישאר עם בגד הים שלבשה מתחת לבגדיה בעת ששהו בחוף הים. בתגובה, איים עליה המשיב ואמר לה "אם לא תסתמי את הפה שלך, אני אזרוק לך את הרמקול לפנים".

בחלוף מספר ימים, סטר המשיב למתלוננת לאחר שזו סירבה לדרישתו לפשוט את החולצה שלבשה אשר הייתה שייכת לו, וסטר לה פעם נוספת לאחר שביקשה כי יתרחק ממנה.

בשלב זה הזהירה המתלוננת את המשיב כי אם יתקרב אליה תתקשר לאחד מחבריו, ובתגובה בעט המשיב ברגלה וחנק אותה בשתי ידיו. המתלוננת נשכבה על בטנה, ולאחר מכן התיישב המשיב מעליה, חנק אותה בידו האחת וסתם את פיה בידו השנייה עד שהרגישה כי היא לא יכול לנשום. המתלוננת נאבקה במשיב, הצליחה להשתחרר מאחיזתו וניסתה לנוס מהחדר, אולם המשיב נעל את הדלת ומנע את יציאתה.

המתלוננת התקשרה לחברתה כדי להזעיק עזרה, אולם בטרם הצליחה לשוחח עמה, התקרב אליה המשיב, הכה אותה במספר מכות אגרוף בפניה, בבטנה ובראשה, וכן בעט בכל חלקי גופה עד שנפלה ארצה. המשיב המשיך לבעוט במתלוננת בעודה שרועה על הרצפה. בשארית כוחותיה, הצליחה המתלוננת לקום, פתחה את הדלת ויצאה לסלון הבית. המשיב רדף אחריה, קילל אותה, סטר לה והמשיך להכות אותה באגרופים בפניה ובראשה.

כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלוננת חבלות רבות, ובין היתר נגרם לה חור בעור התוף באוזן ימין והמטומות במצח, והיא פונתה לבית החולים לקבלת טיפול רפואי.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הגישה העוררת בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

בבקשה נטען כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, הכוללות בין היתר את הודעותיה של המתלוננת במשטרה. כמו כן טענה העוררת כי נשקפת מהמשיב מסוכנות, בין היתר לנוכח חזקות המסוכנות הסטטוטורית הקבועות בסעיפים 21(א)(1)(ג)(4) ו-21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

עוד ציינה העוררת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב נלמדת גם מעברו הפלילי הכולל רישום פלילי (ללא הרשעה) בגין עבירות שימוש ברכב ללא רשות והחזקת סכין שלא כדין, ומהעובדה כי מתנהל נגדו תיק במסגרת הליך אחר (ת"פ 16699-09-17) במסגרתו הודה בין היתר בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי אמו וסבתו (להלן: ההליך האחר).

לבסוף, טענה העוררת כי קמה עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, וזאת מאחר שקיים יסוד סביר לחשש כי המשיב עלול לנסות להשפיע על המתלוננת לשנות מהודעתה במשטרה.

5. בהחלטה מיום 4.9.2019 ציין בית המשפט המחוזי בנצרת כי בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו ועילת מעצר, והורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

6. מתסקיר המעצר שהוגש לבית המשפט ביום 21.7.2019 עולה כי שירות המבחן התרשם שהמשיב אינו "ער" לחלקים התוקפניים והתלותיים שבאישיותו; משליך את האחריות למצבו על המתלוננת; ונוטה לאימפולסיביות בכל הנוגע לקשר עמה.

כמו כן צוין כי הסיכון להישנות המעשים שבגינם נעצר המשיב הוא "גבוה", וכי המתלוננת הביעה פחד ממשי מפני שחרור המשיב. משכך, ומשהתרשם כי המפקחים שהוצעו, אביו ואמו של המשיב, אינם מפיגים את המסוכנות הנשקפת ממנו, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו לחלופת מעצר.

7. בית המשפט המחוזי נעתר פעמיים נוספות לבקשת המשיב לבחינת חלופות למעצרו - אולם שירות המבחן לא המליץ על שחרורו ממעצר.

בתסקיר משלים מיום 15.8.2019 המליץ שירות המבחן שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, או למעצר בפיקוח אלקטרוני, בפיקוח בני משפחתו, תוך שצוין כי הסיכון הנשקף ממנו "גבוה מאוד", וכי החלופה המוצעת בנצרת עילית אינה מספקת תנאי הגנה נאותים למתלוננת לנוכח המרחק הגיאוגרפי הקטן ממקום מגוריה.

בתסקיר משלים נוסף, מיום 5.9.2019, הומלץ שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, או למעצר בפיקוח אלקטרוני, בעיר חיפה. זאת, לנוכח הסיכון "הגבוה מאוד" הנשקף מהמשיב, ומאחר שהמרחק בין מקום מגורי

המתלוננת לחלופה המוצעת, כ-30 ק"מ, אינו מספק למתלוננת תנאי הגנה נאותים.

8. ביום 10.9.2019 הורה בית המשפט המחוזי בנצרת על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבילים.

נקבע כי אף שהמסוכנות הנשקפת מהמשיב "אינה מבוטלת", הרי שגילו הצעיר; עברו הפלילי אשר נקבע כי "אינו מכביד"; והקשיים שהוא חווה במעצרו הראשון – מטים את הכף לטובת מעצרו בפיקוח אלקטרוני, וכי בנסיבות העניין מתקיימים התנאים הנדרשים למעצרו בדרך זו, בהתאם לסעיף 22(ב) לחוק המעצרים.

כמו כן, לאחר שחקר את המפקחות שהוצעו, התרשם בית המשפט כי מדובר במפקחות "ראויות", וקבע כי מעצרו בפיקוח אלקטרוני בעיר חיפה מרוחק מספיק ממקום מגורי המתלוננת על מנת להבטיח את שלומה וביטחונה של המתלוננת.

9. לנוכח זאת, ולאחר שהתקבלה חוות דעת מטעם מנהלת הפיקוח האלקטרוני, הורה בית המשפט ביום 19.9.2019 כי המשיב ימצא במעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבילים בעיר חיפה.

10. בערר שלפניי טוענת העוררת כי לנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו מאחורי סורג ובריח. לשיטתה, מסוכנות זו נלמדת ממעשי האלימות הברוטליים המיוחסים למשיב; מעברו הפלילי; ואף מהתרשמותו של שירות המבחן כי הסיכון הנשקף ממנו "גבוה מאוד".

בדיון שנערך לפניי הדגישה באת-כוח המבקשת כי שירות המבחן לא בא בהמלצה למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בעיר חיפה לנוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, ואף מהטעם כי מעצרו בעיר זו אינו מספק למתלוננת תנאי הגנה נאותים.

11. מנגד, בא-כוח המשיב טען כי מעצר המשיב באמצעות פיקוח אלקטרוני מפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו. זאת, לנוכח התרשמותו החיובית של בית המשפט המחוזי מהמפקחות שהוצעו, ומאחר שלטענתו המרחק בין מקום החלופה המוצעת למקום מגורי המתלוננת גדול בכ-10 ק"מ מהמרחק שצוין בתסקיר המעצר.

דיון והכרעה

12. לאחר שעייתי בערר על נספחיו, ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

13. העבירות המיוחסות למשיב הינן חמורות ביותר, והן אף מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.

סעיף 22ב(1) לחוק המעצרים כי בעבירות מעין אלו אם מצא בית המשפט כי יש לעצור נאשם – לא יוטל עליו מעצר בפיקוח אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סורג וברית, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו (וראו: בש"פ 3918/18 מדינת ישראל נ' ג'בראין(17.5.2018); בש"פ 3979/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.5.2018)).

14. איני סבור כי עניינו של המשיב נכלל בגדר אותם מקרים חריגים שבהם על אף קיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית יש להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

אין להמעיט מחומרת המעשים המיוחסים למשיב, המלמדים על רמת מסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו.

על פי הנטען, כאמור, לאורך תקופה של כחצי שנה "הפליא" המשיב את מכותיו במתלוננת שוב ושוב בהזדמנויות שונות, לא פעם תוך שהוא משפיל אותה ומטיל עליה אימה, וגרם לה לחבלות רבות באופן שאף נזקקה לטיפול רפואי בבית החולים.

עוד יש לציין כי שירות המבחן נדרש לעניינו של המשיב מספר פעמים, והעריך כי הסיכון הפוטנציאלי הטמון בהתנהגותו הינו "גבוה מאוד". זאת, לנוכח התרשמותו כי המשיב נוטה להתנהגות אימפולסיבית בכל הנוגע ליחסיו עם המתלוננת, ומשליך עליה את האחריות למעצרו.

בנוסף, מסוכנותו של המשיב נלמדת אף מעברו הפלילי, ובפרט מקביעותיו של בית משפט השלום לנוער במסגרת ההליך אחר כי ביצע שלל עבירות אלימות, בין היתר גם כלפי אמו וסבתו.

15. לנוכח כל זאת, איני סבור כי המקרה דנן נמנה על אותם מקרים חריגים בהם יש להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, חרף התקיימותה של חזקת מסוכנות סטטוטורית בעניינו.

יתירה מזו, לטעמי, לנוכח התקיימותן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב, ובפרט לאור המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו ובהתחשבבאמור בתסקירי שירות המבחן, אין מנוס בנסיבות העניין מלהורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו מאחורי סורג וברית.

16. הערר מתקבל אפוא, באופן שהמשיב יעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ט (24.9.2019).

ש ו פ ט